

Младен Исаев

Пролет

Вървя самичък през полето.
Пред мене в ясни висини
са още снежни върховете
на гордите ни планини.

Издига Ком към небесата
високо бялата глава.
Но вече все южен вятър,
прозира бистра синева.

Аз гледам как от снеговете
водите в бяг се спущат тук,
събуждат се треви, дървета,
долитат щъркели от юг.

Обичам пролетта, когато
пръстта под слънце задими
и под опиващия вятър
зелено клонче зашуми.

Пред мене в стойка величава
белеят Мусала и Ком
и планините с древна слава –
закрилници на моя дом.

КРАЙ

© Младен Исаев

Източник: <http://children.librousse.bg>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12306>]